

'T KON HIER WEL SPOKEN...

Blijspel in drie bedrijven

door

HENK ROEDE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **'T KON HIER WEL SPOKEN...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK ROEDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Baron van Freutenbeum - Een ijverige man die graag zijn familielandgoed bijeen wil houden en het daarmee druk heeft.

Butler James - Werkt sinds mensenheugenis voor de familie. Hij had al lang met pensioen gemoeten, maar dat weigert hij. Luisteren is niet zijn sterkste punt. Gedeeltelijk door zijn gehoor en gedeeltelijk door zijn eigenwijsheid. Hij schuifelt en loopt wat krom en is behoorlijk traag in zijn doen en laten.

Cherrie - Is een zweverig type, beginnend medium en wil graag haar gaven bewijzen. Ook lust ze graag een glaasje sherry, maar of dat nu wel of niet haar gaven ten goede komen, moet nog maar blijken. Heeft een enorme bril op met dikke glazen, waar ze starend door kijkt. Als ze praat, zwaait ze langzaam met haar armen in de ruimte.

Marleen Dieter - Ooit een beroemd actrice, maar al jaren niet meer gevraagd voor een rol. De sterallures heeft ze echter behouden. Ze gedraagt zich als een groot klein kind.

Lotte - De personal assistent (dus eigenlijk gewoon het sloofje) van Marleen Dieter. Wordt met allerlei klusjes opgezadeld die ze zonder klagen uitvoert.

Joep - Paparazzi fotograaf. Doet alles voor het perfecte plaatje en zit daardoor iedereen op de nek.

Gert - Is een patsertje en vindt zich zelf heel wat als hoofd koffieautomaat bij de boutjes- en moertjesfabriek. Hij is 12,5 jaar getrouwd met Toos.

Toos - Toos is een rustige, verstandige wat volkse vrouw. Ze is echter niet op haar mondje gevallen.

Stem

DECOR:

Op het toneel staat een achterwand met in het midden een haard. Boven de haard hangt een groot schilderij met een portret van de moeder van de Baron. Dit portret is van de achterzijde bedienbaar. De mond kan bewegen, zodat het lijkt alsof ze praat en de ogen kunnen ook bewegen, zodat ze alle kanten op kan kijken. Een mooi extra effect is als er in de ogen elk een (rood) lampje zit die gaat branden zodra ze begint te praten. Ook kan het hele schilderij heen en weer schommelen.

In de achterwand zit aan de linker kant naast de haard de voordeur en aan de rechterkant staat onder een raam een lage kast, waarvan de deuren bedienbaar zijn vanaf de achterkant van het toneel.

Aan de linkerkant staat een wand en daarin zit een trap naar boven en ernaast een deur naar de salon.

Aan de rechterkant staat een wand met daarin een groot gat waar de balie in staat. Achter de balie langs is zogenaamd het kantoor. Voor op het toneel is een zithoekje. In een hoek staat een grote plant die ook via de achterkant van het toneel te bewegen is.

Alles ziet er een oud maar toch chique uit. Het is immers een kasteel met geschiedenis.

EERSTE BEDRIJF

(de Baron en de Butler komen samen achter de balie vandaan)

BUTLER: Ik vind het maar niks meneer.

BARON: Maar James, we moesten toch wat!

BUTLER: Het is een leugen en zo bent u niet door uw moeder *(wijst naar het schilderij)* opgevoed!

BARON: Opgevoed? Dat deed het kindermisje. Maar het is een leugentje om bestwil! We moeten toch wat! Sinds ik ons kasteel twee jaar geleden heb omgebouwd tot een hotel, hebben we nog maar 5 gasten gehad!

BUTLER: Nou, was me druk genoeg hoor. Pffft, ben er nog moe van.

BARON: Man, de laatste gast is een maand geleden al weer weg gegaan.

BUTLER: Ja, maar was een hele drukke man.

BARON: Hij was hier maar één nacht!

BUTLER: Was voor mij een hele lange nacht!

BARON: Er zal hier toch wat meer moeten gebeuren om dit kasteel nog in de familie te kunnen houden James!

BUTLER: Maar om dan in de krant te laten zetten dat het hier spookt!

BARON: Tuurlijk! En wat is daar mis mee? In Schotland zitten de kastelen vol met mensen die een spook willen zien! Dat moet hier in Nederland toch ook kunnen!

BUTLER: Ach, spoken. Wie gelooft er nu in spoken.

BARON: Genoeg mensen hoor. We hebben er mooi boekingen door gekregen voor dit weekend! Er komen vijf gasten.

BUTLER: Vijf? Dan wordt het nog druk meneer!

BARON: Klopt! Het begint nu eindelijk te lopen! Nu jij nog.

BUTLER: Jaja, en die mensen zien het hele weekend geen één spook en dan komt daarna niemand weer. *(in zichzelf)* Wat ik natuurlijk niet zo erg vind...

BARON: Nou, daar had ik eigenlijk jouw hulp even bij nodig. Als jij nu zo nu en dan eens even met een laken over rond loopt...

BUTLER: Het is wel goed met meneer! Ik wil alles voor u doen, als u mij de tijd er maar voor geeft, maar dit gaat mij toch iets te ver.

BARON: Je hoeft alleen maar wat rond te lopen en wat boe boe te roepen. Is dat nu teveel gevraagd?

BUTLER: Laat het uw moeder maar niet horen. Dan is het niet best. Wees maar gerust, ik zeg er niks over tegen haar. *(de Butler loopt richting de trap)*

BARON: *(tegen zichzelf)* Maar moeder is al jaren geleden overleden!

(gebaard naar het schilderij)

BUTLER: Ik ga maar naar boven om de kamers in orde te maken. Hopelijk lukt me dat nog vandaag. Vijf mensen! Wat een drukte. Daar zal uw moeder ook niet blij mee zijn! Het hele huis op de kop!
(Butler loopt de trap op)

BARON: Hij wordt echt oud hoor. Doet na al die jaren nog steeds of moeder springlevend is. Tjongejonge. Hij wordt te oud om nog langer hier butler te zijn, maar hij wil gewoon niet stoppen. Nou ja, wel lekker goedkoop, en dat heb ik nodig. Het familiefortuin verdampt in een snel tempo als dit hotel niet beter gaat lopen! Fortuin is misschien ook niet meer het juiste woord voor die paar centen die ik nog heb. Het onderhouden van zo'n kasteel kost handen vol geld. Geld wat er niet meer is. *(Lotte komt via de voordeur binnen. Ze sleept een enorme koffer mee)* Aha, de eerste gast! Welkom welkom!

LOTTE: Dank u wel, ik had gereserveerd voor Marleen Dieter, en mij zelf natuurlijk.

BARON: Klopt. Mevrouw Pieters. *(Lotte reageert zonder dat de Baron het merkt op zijn fout)* Staat genoteerd in het grote boek. Is mevrouw zelf er nog niet?

LOTTE: Ik ben haar Personal Assistent en ik doe eerst altijd een check up. Heeft u ook twee paar hotelslippers op haar kamer neergezet? Een setje roze en een setje witte?

BARON: Ja natuurlijk, maar ik snap echt niet wat het nut daarvan is?

LOTTE: Ik ook niet, maar mevrouw Dieter is een beroemde filmster en die vertonen nu eenmaal altijd diva gedrag. Staan de vijftig rode rozen op haar kamer?

BARON: Klopt. Daar hebben we voor gezorgd. De bloemist had geen rode...

LOTTE: O, dat is een ramp! Ze wil persé rode!

BARON: Wees maar gerust. Hij heeft hoogst persoonlijk voor rode gezorgd.

LOTTE: Fijn dat zo'n man speciaal naar de veiling is geweest.

BARON: Nee naar de verfwinkel. Even met een rode spuitbus overgespoten. Je ziet het echt niet hoor. Zou er alleen niet aan ruiken. Dan ruik je de verflucht, ze zijn nog niet echt droog.

LOTTE: Nou vooruit. Dan moet het maar zo. En heel belangrijk. Grenst haar kamer niet aan een andere kamer die bezet is?

BARON: Hebben we ook aan gedacht. Ze heeft een torenkamer.

LOTTE: Ze heeft zo'n hekel er aan als ze 's nachts allemaal geluiden hoort.

BARON: O jee. Het is de klokkentoren, en die klok slaat elk uur...

LOTTE: Dat kan beslist niet!

BARON: Ik zal wel er voor zorgen dat de klok niet meer slaat. Ik gooi wel een steeksleutel tussen de tandwielen. Komt allemaal voor elkaar! En mevrouw is nog onderweg naar hier?

LOTTE: Eh... nee. Ze zit nog in de auto haar grand entree voor te bereiden. Ik zal even naar haar toe.

BARON: Zal ik dan alvast de koffer naar boven brengen?

LOTTE: Doe maar niet. Er moet wel iemand hier aanwezig zijn als mevrouw haar grote binnenkomst doet. Ze kan niet zonder aandacht. *(Lotte verlaat het podium door de voordeur. De Baron loopt toch naar de koffer)*

BARON: Een echte actrice, dat is natuurlijk altijd goede reclame voor het kasteel! Ze is wel wat veeleisend, maar daar komen we vast wel uit. Maar hoe los ik dat nu met het spoken op als mijn butler niet met een laken over het hoofd wil lopen? *(de baron kijkt verbouwereerd naar de koffer die hij niet van de grond kan tillen. Hij doet nog een poging zonder resultaat)* Hoe kan dat nu? Die meid liep er gewoon mee... *(de voordeur gaat open en statig schrijdt Marleen het podium op in een grote bontmantel, galajurk en een grote hoed. Met een zwaai trekt ze de hoed van haar hoofd. Lotte volgt door de deur met een camera in de hand)*

MARLEEN: Zo, hier ben ik! Heb je dat op de foto?

LOTTE: Volgens mij wel. Of misschien dat u het nog wat minder grootst kunt doen...

MARLEEN: Nee, het was prima zoals ik dat deed. *(wendt zich tot de baron)* O, de piccolo. Nou, mannetje, roep je baas maar even.

BARON: Dat wordt een beetje moeilijk...

MARLEEN: Hoezo? Markeert het aan je stem?

BARON: Eh nee... ik ben de piccolo niet... ik ben de hoteleigenaar.

MARLEEN: O, nou, dat zou je zo op het eerste gezicht ook niet echt zeggen. Zeg, ik heb hier een kamer geboekt. Nou ja, eigenlijk mijn assistente natuurlijk *(wijst naar Lotte)* want ik hou me niet bezig met dat soort dingen.

BARON: Ja, klopt. Mevrouw Pieters was het toch?

MARLEEN: Mevrouw Pieters!! Schaam je man! Ik ben de beroemde actrice Marleen Dieter! Ik schitter in talloze films!

BARON: O, dan was dat vast nog voor mijn tijd.

MARLEEN: Nou ja zeg! Wat een belediging. Ik ben nog ontzettend bekend hoor!

BARON: Goed mevrouw Dieters...

MARLEEN: Dieter!!

BARON: Ik zal even de sleutels van uw kamer halen.

MARLEEN: Doe dat maar even snel en onze andere koffers zitten nog in de auto. Dus die moet je ook zo snel mogelijk naar onze kamers brengen.

BARON: Wie ik? Ze zijn toch niet zo zwaar als die daar? *(wijst naar de koffer die er al stond)*

LOTTE: Nee hoor, een stuk lichter. En deze neem ik wel even mee.

BARON: Ja dat vind ik een prima plan!! *(Baron loopt naar de balie)*

MARLEEN: Wat een stuk onbenul zeg! Hij herkende mij niet eens!

LOTTE: U kunt het die man niet kwalijk nemen hoor. Het is toch wel een tijdje geleden dat u een filmrol had.

MARLEEN: Begin jij nou ook al! Al wil ik wel een beetje toegeven dat wat media-aandacht niet verkeerd zou zijn. We zijn hier natuurlijk ook niet voor niets!

LOTTE: O nee? Dit is in de middle of nowhere!

MARLEEN: Dat klopt. Maar in de krant stond dat het hier spookt!

LOTTE: O ja? *(kijkt angstig rond)*

MARLEEN: En nu ga jij er voor zorgen dat ik met dat spook op de foto kom! Of beter nog, met een filmpje op YouTube. Als dat geen publiciteit is!

LOTTE: Ik moet niks van spoken hebben hoor. Gelukkig is die knappe baron hier, die zal ons vast wel beschermen!

MARLEEN: Hmm, knappe baron? Daar zit ook wel een verhaal in natuurlijk. "Marleen Dieter slaat baron aan de haak". Dat klinkt ook goed.

LOTTE: Ja, beter dan: "Marleen Dieter is niet in de haak". *(schrikt er vervolgens van dat ze dat heeft gezegd)*

MARLEEN: Hoezo? Wat bedoel je daar mee? *(gretig)* Of stond dat in de bladen? Schreven ze eindelijk weer eens iets over mij?

LOTTE: Nee nee! Ik maakte maar een grapje.

MARLEEN: Maak die dan maar niet weer. Dat heb je beslist geen talent voor. Zie je me lachen? *(ondertussen zijn Marleen en Lotte in het zithoekje gaan zitten. De voordeur gaat open en Gert en Toos komen binnenstrompelen met een paar enorme koffers. Toos is normaal gekleed, maar Gert heeft een groot Hawaiï-shirt, een korte broek aan, op zijn hoofd een grote rieten hoed en een blinddoek voor)* Ach gut, zitten we met dat soort volk in dit hotel?

LOTTE: Ssst, gedraag u!

GERT: Dus meissie, dit is mijn verrassing? Mag de blinddoek nu af?

TOOS: Ja, hoor. Ik dacht hier met z'n tweeën ons 12,5 jarig huwelijk te vieren in plaats met zo'n groot feest.

GERT: Ja, kunnen we het geld van het feest mooi in de zak houden!

TOOS: Ook dat, maar ik zie ook geen reden tot een groot feest...

Nou, vind je het wat?

GERT: *(doet de blinddoek af)* Waar zijn we hier beland?

TOOS: In een romantisch kasteel!

GERT: Een romantisch kasteel? Ik dacht dat je me zou verrassen met een reisje naar de Canarische Eilanden! Ik heb alleen maar dit soort shirts mee! Ah, maar ik heb het al door! Dit is gewoon even een tussenstop. *(blij)* Morgenvroeg pakken we het vliegtuig!

TOOS: Nee Gert, hier blijven we mooi een weekendje! Het is ook nooit goed bij jou!

GERT: Kijk dan zelf eens, wat een duffe tent. Ziet er toch allemaal niet uit!

TOOS: Dit is hier juist allemaal heel romantisch en...

GERT: Romantisch? Romantisch?! Moet je kijken! *(wijst naar schilderij)* Daar is niks romantisch aan! Wat een lelijk mens! Hopelijk hangt dat wijf niet met een ander schilderij op onze kamer! Dan doe ik geen oog dicht! *(de baron komt net weer het podium op met een paar sleutels in de hand)*

BARON: Dank u wel! Dat is wijlen mijn moeder!

GERT: O... o... nou ja, misschien was het niet zo'n goeie schilder... Ja, dat is het. Het is gemaakt door een grote prutser van een schilder.

BARON: Dank u, het is geschilderd door wijlen mijn vader...

GERT: Tja, hoe lullen we ons hier nu weer uit.... *(de butler komt van de trap het podium op)* Ah, gered door de butler!

BARON: Ha, James. Zou je deze twee dames naar hun kamers kunnen brengen?

MARLEEN: Dames? Ik ben niet zomaar iemand! Ik ben Marleen Dieter!

GERT: Moeten we u kennen?

MARLEEN: U beledigd mij! Ik ben een wereldberoemde actrice!

TOOS: Nou, niet bij ons in Achterbuurtsehoek.

GERT: U heeft anders ook niet zomaar iemand voor u staan hoor! Ik ben Gert Doornhaag, hoofd koffieautomaat bij de boutjes- en moertjesfabriek Moermans. De grootste werkgever van Achterbuurtsehoek. Jaha, en dat is niet alles. Nee, ik ben ook nog eens gediplomeerd BHV-er!

TOOS: Ja, en dat zal ook iedereen weten... *(zucht. Marleen wendt zich minachtend van de twee af. De butler en de twee dames lopen richting de trap. Lotte neemt de koffer mee)*

MARLEEN: Een kerel met een BH, daar moet ik helemaal niets van hebben.

LOTTE: BHV-er! *(met de klemtoon op de V)* Dat is wat anders hoor.

Hij is Bedrijfs Hulp Verlener.

MARLEEN: Oh... nou, zijn hulp heb ik niet nodig. En ik houd ook niet van automaten koffie.

BUTLER: Marleen Dieter? (*denkt na*) O, maar dan herinner ik me u nog wel...

MARLEEN: Ha, tenminste iemand!

BUTLER: ...uit mijn jeugd. Dit is voor het eerst dat ik u in kleur zie! (*ondertussen is de butler de trap opgelopen, met Marleen en Lotte achter haar aan*)

BARON: En u bent de familie Doornhaag?

GERT: Inderdaad (*geeft de baron een hand*) Gert Doornhaag en dit is mijn vrouw Toos.

BARON: Aangenaam, ik ben Baron van Freutenbeum.

TOOS: O, wat leuk! Een echte Baron in een kasteel.

GERT: Ja, ze denken hier aan alle details!

TOOS: Ik heb nog nooit eerder een Baron ontmoet. Wat leuk!

GERT: Ach een Baron. Zo speciaal is dat ook weer niet. Neem nu mij, ik ben hoofd koffieautomaat bij de boutjes- en moertjesfabriek Moermans. Zo iemand heeft hij vast nog nooit ontmoet!

BARON: ...daar heeft u helemaal gelijk aan...

TOOS: ... ja, is ook geweldig Gert. (*cynisch*) Dat maakt altijd ontzettend indruk Gert. (*dan weer tegen de Baron*) moet je daar nu speciale diploma's voor hebben?

BARON: Diploma's?

TOOS: Ja, om Baron te worden natuurlijk.

BARON: Nou... nee, eigenlijk niet.

TOOS: Nou kijk Gert, dan is dat net een baan voor jou. Jij hebt ook geen diploma's.

GERT: Ho ho, ik heb een BHV-diploma hoor!

BARON: Baron zijn is niet echt een baan hoor. Het is meer iets waar je mee wordt opgescheept. Maar goed, u had een kamer geboekt en ik zal even de sleutel pakken! (*de Baron loopt achter de balie om een sleutel te pakken*)

TOOS: Zo, zeg Gert, zitten we in een hotel met een filmster en een Baron! Wat bijzonder allemaal! Dat is heel wat anders dan vorig jaar met mijn zus en zwager op de camping!

GERT: O, maar dat was ook leuk.

TOOS: Ja, totdat jij op het lumineuze idee kwam om de barbecue in de voortent te zetten omdat het begon te regenen. Zouden hier nog meer bijzondere mensen logeren dit weekend? (*de voordeur gaat open en Cherrie komt binnen. Ze maakt vreemde gebaren (met haar armen zwaaiende) alsof ze de sfeer van het huis probeert te*

proeven)

CHERRIE: Ik zie... ik zie...

GERT: Nou, dat vind ik knap, dat je nog wat ziet met zo'n bril.

CHERRIE: *(nu tegen Toos)* Ik zie hier allemaal hogere energiegolven lopen.

TOOS: Energiegolven?

CHERRIE: O, ik krijg iets door! De letter T.

TOOS: Nou, ik heb inderdaad wel zin in een kopje thee.

CHERRIE: Nee, ik krijg iets door. Ik voel iets. Kent u iemand, wiens naam begint met T?

TOOS: Ja, mijn moeder Truus!

CHERRIE: Je moeder geeft door dat het goed met haar gaat.

GERT: Nou, dat is dan ook voor het eerst. Tjonge, wat kan dat mens klagen!

TOOS: Hoe krijgt u dat dan door? Heeft u net haar aan de telefoon gehad of zo?

CHERRIE: Nee, ik voel dat. Ik sta in contact met de overledenen.

GERT: Dat is goed nieuws Toos, we zijn eindelijk van je moeder af!

TOOS: En weer bedankt Gert! *(tegen Cherrie)* Maar mijn moeder is nog niet dood hoor!

GERT: Dat zegt zij toch. Maar we nemen die kat van haar niet in huis hoor. Geen sprake van. Dat beest schijnt altijd het tapijt er onder en...

TOOS: Dat kan helemaal niet, ik had haar nog net aan de telefoon toen we hier de opritjaan op reden.

GERT: Ja, en ze belde al toen wij onze eigen oprit afreden...

CHERRIE: O... dan kreeg ik wat anders door... denk ik...

GERT: Jammer...

TOOS: Doe even normaal Gert! *(de Baron komt aangelopen met een sleutel)*

BARON: Dag mevrouw, u bent waarschijnlijk Cherrie het Medium? Ik kom zo bij u. Eerst zal ik deze mensen even naar hun kamer begeleiden.

TOOS: O ja, ik ben zo nieuwsgierig naar onze kamer, jij ook schat?

GERT: We zullen het er mee moeten doen. Ik zag me al helemaal liggen aan het zwembad bij ons hotel op de Canarische Eilanden.... Zucht.... Is er ook een televisie? Ik moet natuurlijk wel formule 1 zien.

TOOS: Toe Gert! Dit weekend toch niet?

GERT: Ja, ze hebben ook nu weer een race hoor. Wil ik niet missen. Hopelijk zit er bier in de minibar, want formule 1 zonder bier, dat is dan ook weer niks.

BARON: Wij hebben inderdaad een televisie op elke kamer staan. En wel met drie kanalen, dus keuze genoeg. Helaas hebben we geen minibars op de kamer, maar er is wel een maxibar in de salon. *(wijst naar de deur van de salon)* Zal ik u dan maar voor gaan? *(de Baron neemt een koffer mee en gaat de trap op, gevolgd door Gert en Toos. Als ze zijn verdwenen begint Cherrie weer met haar armen te zwaaien en rond te kijken)*

CHERRIE: Jaaaa, ik voel hier iets... Hier moet een geest zijn... *(dan heel nuchter)* Stond ook in de krant, dus kan niet missen. Ik zal contact leggen met die geest en dan bewijs ik mooi even dat ik DE gave heb. *(weer zweverig)* Kom maar tot mij... *(ondertussen komt de butler van de trap gelopen en kijkt verbaasd naar het schouwspel. Cherrie heeft niets door)* Ik voel u aanwezigheid, spreek tot Cherrie!

BUTLER: Wat moet ik zeggen dan? *(Cherrie draait zich verschrikt om)*

CHERRIE: AAAA! Een spook!!!

BUTLER: U wordt bedankt mevrouw! Het zal misschien niet lang meer duren, maar op het moment ben ik nog in het land der levenden!

CHERRIE: O, mijn excuses. Maar ik krijg hier zoveel prikkels door.

BUTLER: Dan moet u wat minder zoetigheid eten. En let ook vooral op de E-nummers. *(op dat moment flitst Joep met zijn fototoestel door het raam. Meteen daarna duikt hij weer weg. De butler en Cherrie schrikken hiervan)* Ik heb ook al last van prikkels!

CHERRIE: Dat was ook wel een heel andere dan normaal. Leek meer op onweer, maar dan zonder gedonder.

BUTLER: *(Kijkt naar het raam en ziet Joep)* Nou, dat gedonder, dat komt vast nog wel. *(de butler loopt naar het raam echter is Joep al weer verdwenen. De butler kijkt nog eens goed door het raam en draait zich daarna weer om naar Cherrie. Inmiddels is de baron weer teruggekomen vanaf de trap)*

BARON: *(loopt met uitgestoken hand naar Cherrie)* Ach mevrouw, mag ik u van harte welkom heten in ons kasteel.

CHERRIE: Stil! Ik voel iets!

BARON: *(trekt zijn hand snel terug)* Maar ik heb u nog niet aangeraakt hoor.

CHERRIE: Ik krijg een letter door...

BARON: Een wat?

BUTLER: Ik ben gek op letters. Banketletters, Chocoladeletters. Lettervermicelli. *(Cherrie kijkt wazig om zich heen en prevelt wat)*

BARON: Wat is dat met die letter?

BUTLER: Ze wil vast Scrabbelen. Ik zoek het spel wel even op! (*de butler gaat af via de deur van de salon*)

CHERRIE: Kent u iemand wie zijn naam begint met een P?

BARON: Pipo de Clown, Piet Paulusma..eh.. Peppie van Peppie en Kokkie...hoezo?

CHERRIE: U neemt me niet serieus! Laat ook maar! Ik voel sterk de aanwezigheid van iemand hier en u heeft de gek er mee!

BARON: Aanwezigheid van iemand? Ja, ik ben hier toch immers? Oh... wacht eens even! Van het spook natuurlijk! Haha, ja die is hier zeker aanwezig hoor. U zult geen spijt hebben van uw verblijf hier! Echt waar voor uw geld. Het vliegt hier af en aan, die spoken.

CHERRIE: Weet u ook wie het is geweest?

BARON: Wie het is geweest? O ja, het spook is natuurlijk iemand geweest... eh...eh... even denken. Ja, het zal oom Arnold wel zijn geweest! Komt die letter ook door bij u? De A van Arnold. Of de O van oom mag ook. O ja, u had het over een P... eh... hij hield wel erg van patat, mag dat ook?

CHERRIE: En op wat voor een tragische manier is hij hier om het leven gekomen?

BARON: Tragische manier?

CHERRIE: Ja natuurlijk. Een spook moet toch iemand zijn geweest die op een tragische manier van het leven is beroofd en daardoor geen rust kan vinden. Hoe afschuwelijk en bloederig is hij gestorven?

BARON: Eh... (*de butler komt met een Scrabbelspel via de deur van de salon op*)

BUTLER: Kijk eens mevrouw, een prachtig Scrabbelspel. Kunt u naar hartenlust met de letters aan de slag.

BARON: Nee James, mevrouw is een Medium. Ze krijgt dingen door van overledenen. (*dan cynisch*) zegt ze... (*theatraal*) En ze voelt de aanwezigheid van het spook van oom Arnold, die hier tragisch is overleden in dit kasteel!

BUTLER: Uw oom Arnold? Die stikte in een kippenbotje.

BARON: Eh... ja... dat vonden wij allemaal bijzonder tragisch. Vooral mijn moeder.

BUTLER: Inderdaad, omdat hij bij zijn laatste stuiptrekkingen die oude Mingvaas omgooide. Daar was ze zeer aan gehecht. Het heeft me twaalf tubes lijm gekost om hem weer in elkaar te plakken.

BARON: Maar mevrouw, ik heb een prachtige kamer voor u klaar laten maken. James zal u daar even heen brengen. Het spookt daar verschrikkelijk. Dus u heeft daar vast de tijd van uw leven.

CHERRIE: O jee, toch niet te veel hè? Straks kan ik niet slapen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto